

14. listopad

Isus se ne ustručava izjaviti da slušanje i sudjelovanje u Riječi utjelovljuje novi svijet, stvara nove odnose. U tom novom svijetu međusobne veze nisu više biološke i generacijske nego božanske. I kao takve nanovo izgrađuju sve naše odnose. Marija, majka Isusova, zasigurno se nije uvrijedila, niti se osjećala isključenom kada je čula riječi svoga Sina da se povezanost s Njim ne mjeri krvnom nego duhovnom vezom. Ona je od početka povezana s Bogom slušanjem Njegove riječi.

Udruživanje s religioznom svrhom, stvarajući grupe, samostane, zajednice, drevno je kao čovjeka. To nije Gospodinov izum. To je naš ljudski izum. Njegov je izum u izjavi da vjera povezuje a ne samo združuje, čini sličnima a ne samo sabire.

Cilj je Božje riječi da nas učini Isusovom majkom, braćom i sestrama. Sredstvo te povezanosti je slušanje i činjenje Njegove riječi. Ona je sjeme. Ona je snaga koja rađa život po svojoj naravi. Svako sjeme treba prihvatiti. Slušanje, prihvaćanje, zemlja, kuća, imaju zajedničke majčinske karakteristike. Imaju sposobnost prihvaćanja Krista koji je Riječ-sjeme. Premda nas je Riječ rodila, mi je na neki način rađamo. Dajemo joj boravište, šator, gdje može boraviti.

Svatko je od nas pozvan da postane majka. Majčinstvo je slušanje koje prethodi svakom djelovanju. To je vjera. Ne možemo nikoga umjesto sebe ovlastiti za to. Majčinstvo je vlastito svakome. Vjera se sastoji u prihvaćanju riječi milosrđa. Prihvaćajući Riječ pristajemo da budemo prihvaćeni u Božjem milosrđu. Naše je majčinstvo u biti pasivno. Prihvaćajući Riječ mi smo prihvaćeni, jer prihvaćamo Božje majčinstvo i bezuvjetnost prihvaćanja. To je majčinstvo pojedinačno za svakoga. Osim naše sposobnosti da rodimo Riječ svijetu, majčinstvo utemeljuje i samo bratstvo otvoreno svima. Kao što smo pozvani u slušanju postati Isusove majke, tako smo pozvani postati i Njegova braća i sestre. Ako je majčinstvo slušanje, bratstvo mu je posljedica. Bratstvo je zapravo izvršavanje onoga što slušamo. U onoj mjeri u kojoj prihvaćamo da nas Bog prihvati, toliko smo sposobni otvorenosti, prihvaćanju i bratstvu. Doista, kako smo prihvaćeni, ljubljeni i pomilovani, tako znamo prihvaćati, ljubiti i pomilovati.

Majčinstvo je pojedinačno jer svatko osobno treba prihvatiti Riječ. U nama se događa Marijin paradoks. Rađamo Onoga koji nas je stvorio. Prihvaćamo Onoga koji nas je prihvatio. Bratstvo je međutim mnogostruko. Prihvaćajući jedincatu Riječ milosrđa svi postajemo sinovima i

kóerima Svevišnjega, braćom i sestrama samoga Sina i međusobno. Postajemo izvor nemoguće bratske ljubavi. (fač)